

SVO Huhtamäki Henna(STM), Rentola 02.11.2020
Essi(STM)

Asia

Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen 883/2004 ja sen täytäntöönpanoasetuksen 987/2009 muuttaminen

Kokous

U/E/UTP-tunnus

U 22/2017 vp

Käsittelyvaihe ja jatkokäsittelyn aikataulu

Neuvoston yleisnäkemyks on hyväksytty työllisyys-, sosiaalipolitiikka-, terveys- ja kuluttaja-asioiden neuvostossa 21.6.2018. Euroopan parlamentin raportti on annettu 23.11.2018 ja parlamentin neuvottelumandaatti hyväksytty parlamentin yleisistunnossa 11.12.2018. Kolmikantaneuvottelut neuvoston, parlamentin ja komission välillä ovat käynnistyneet maaliskuussa 2019. Neuvotteluissa saavutettiin alustava sopu maaliskuussa 2019, jota jäsenvaltiot eivät kuitenkaan hyväksyneet. Neuvotteluja on jatkettu auki olevista kokonaisuuksista. Coreperissa 21.10.2020 puheenjohtaja on saanut uuden neuvottelumandaatin kolmikantaneuvotteluihin. Viimeisin kolmikantaneuvottelu on pidetty 29.10.2020.

Kirjelmän tarkoituksena on informoida eduskuntaa sisällöllisesti neuvottelutilanteesta. Neuvosto, parlamentti ja komissio ovat sopineet, että kolmikantaneuvotteluja käydään kolmesta avoimesta asiasta, jotka ovat sovellettavan lainsäädännön osalta ennakoilmoitus työntekijän lähettämisestä ja työnantajan kotipaikan määrittäminen kahdessa tai useassa maassa työskentelyn tilanteissa sekä työttömyysturvan osalta rajan yli työskentelevien tilanteet.

Taustaa

Neuvottelut ovat olleet laaja kokonaisuus ja koskeneet seuraavia sosiaaliturvan yhteensovittamisen osa-alueita: (i) ei-aktiivien liikkumisvapauttaan käyttäneiden henkilöiden oikeus eräisiin etuuksiin, (ii) sovellettava lainsäädäntö, (iii) pitkäaikaishoitoetuudet, (iv) perheetuudet, (v) työttömyysetuudet ja (vi) sekaiset muutokset.

Neuvottelut ovat olleet kokonaisuudessaan haastavat. Neuvoteltava uudistuspaketti on jakautunut kahtia siten, että puheenjohtajamaa Saksan neuvottelumandaatissa olevat kokonaisuudet ovat olleet koko neuvotteluiden ajan vaikeat. Muiden osa-alueiden osalta on päästy sopuun verrattain nopeasti. Suomen kannalta erityisen hyvää on, että sekalaisiin muutoksiin on saatu mukaan tiedonvaihdon parantamista koskevia sääntöjä ja toisaalta se, että perhe-etuuksien osalta on tunnustettu pohjoismainen yksilöllinen oikeus vanhempainrahatyyppeisiin etuuksiin. Näihin etuuksiin ei siis voi syntyä työntekijän perheenjäsenelle johdettua oikeutta.

Suomen kanta

Suomi pitää tärkeänä neuvottelujen loppuun saattamista, jotta sosiaaliturvan yhteensovittamissäännösten uudistaminen toteutuisi. Jo valmiiksi neuvoteltuihin lukuihin sisältyy Suomen kannalta tärkeitä muutoksia, joiden hyväksyminen selkeyttäisi maiden välillä liikkuvien henkilöiden oikeuksia ja joilla olisi merkitystä myös kansallisen lainsäädännön valmistelussa.

Työttömyysturva

Rajan yli työskentelevien työttömyysturva on Suomen kannalta merkityksellisin neuvottelujen kohteena oleva asia.

Suomi pitää tärkeänä, että työttömyysturvaetuuksien eksportointia koskevat säännöt ovat samat kaikille työntekijöille, jotka työskentelevät muussa kuin asuinmaassa.

Neuvoston yleisnäkemyksen mukaisesti työskentelymaa on toimivaltainen maksamaan työttömyysetuusia vaaditun työskentely-/vakuutuskauden täyttyessä. Suomi tukee yleistä asetuksen 64 artiklan mukaista eksportointiaikaa kaikille rajan yli työskenteleville, joka on kolmikantaneuvotteluissa saavutetun näkemyksen mukaan kuusi kuukautta.

Suomi katsoo, että rajan yli työskentelevien työttömyysturvan maksuvastuun siirtyminen työskentelymaalle on jo periaatteellisesti suuri muutos, jonka kaikkia vaikutuksia ei pystytä tässä vaiheessa arvioimaan. Siksi Suomi ei kannata pidempään työskennelleille rajatyöntekijöille ja muille rajan yli työskenteleville laajempaa etuuden eksportointiaikaa. Laajemmalla eksportoinnilla olisi Suomelle merkittäviä vaikutuksia, koska Suomessa työskentelee paljon enemmän työntekijöitä, jotka asuvat toisessa jäsenvaltiossa kuin toisin päin.

Työttömyysturvaetuuksien eksportoinnin pidentäminen vaikuttaisi erityisesti Suomen kaltaisiin jäsenvaltioihin, joissa on pitkä työttömyysturvan maksukausi. Työttömyysturvaetuuden lisäksi viimeisestä työskentelymaasta tulevat maksettavaksi myös perhe-etuudet ja viimeinen työskentelymaa maa vastaa perheen sairaanhoitokustannuksista asuinmaassa.

Sovellettava lainsäädäntö

Sovellettavan lainsäädännön osalta Suomi suhtautuu eri vaihtoehtoihin joustavasti.

Suomi tukee työaikaa koskevan kriteerin poistamisesta niiden tekijöiden joukosta, joiden avulla määritellään työnantajan kotipaikka kahdessa tai useassa maassa työskentelyn tilanteissa. Työnantajan kotipaikan mukaan määräytyy työntekijään sovellettava lainsäädäntö niissä tilanteissa, joissa työntekijä ei tee huomattavaa osaa työstään asuinmaassa. Suomi pitää kaikkien tekijöiden kokonaisarviota tärkeimpänä työnantajan kotipaikan määrittelyssä.

Työntekijän lähettämisen ennakkoilmoituksen osalta Suomi pitää parhaana ratkaisuna selkeästi määriteltyä ilmoitusvelvollisuutta tarkkarajaisesti ja ajallisesti määritellyin poikkeuksin.

Pääasiallinen sisältö

Työttömyysturva

Monet jäsenvaltiot ovat tuoneet esiin, että kompromissiratkaisussa olisi noudatettava *lex loci laboris* -periaatetta ja suojeltava yhtä lailla varsinaisia rajatyöntekijöitä, jotka palaavat päivittäin tai viikoittain asuinmaahansa, sekä muita rajan yli työskenteleviä. Puheenjohtajan mandaatti sisältää mahdollisuuden, että niille rajatyöntekijöille ja muille rajan yli työskenteleville, joilla on pidempi vakuutuskausi toimivaltaisessa maassa, työttömyysetuutta voitaisiin eksportoida yleistä eksportointiaikaa pidemmän kauden ajan.

Laajempi työttömyysturvaetuksien eksportointi pidemmän keskeytyksettömän työskentelyn tilanteessa lisäisi merkittävästi Suomen vastuita työttömyysturvaetuksista ja myös henkilön muista etuuksista verrattuna voimassa oleviin sääntöihin.

Suomen rajan yli työskentelevien työntekijöiden rakenne on poikkeuksellisen yksipuolinen. Suomessa asuvia ja rajan yli toisessa jäsenvaltiossa työskenteleviä arvioidaan Pohjois-Suomessa olevan muutamia tuhansia. Valtaosa Suomessa työskentelevistä rajan yli työskentelevistä henkilöistä on Virosta Suomeen työhön tulevia henkilöitä. Suomessa on noin 60 000 Suomessa työeläkevakuutettua virolaista työntekijää. Tilastokeskuksen mukaan Suomessa asuu noin 40 000 työikäistä virolaista. Suomi korvaa tällä hetkellä noin 500 etuudensaaajan työttömyysturvan toiselle maalle.

Muutoksen kustannusvaikutus riippuu siitä, millainen kompromissiratkaisu neuvotteluissa saavutetaan etuuden eksportoinnin pituudesta. Kustannuksiin vaikuttavat ihmisten käyttäytymisen mahdollinen muutos, maiden välisen liikkuvuuden kehitys sekä työllisyys- ja suhdannekehitys. Arviointia vaikeuttavat puutteelliset tilastotiedot. Kustannuksia on haarukoitu 6 kuukauden ja 15 kuukauden eksportoinnin kestolla. Henkilömäärästä riippuen päädytään 3,5-33,5 miljoonan euron kustannuksiin (6 kuukautta, 500-5000 etuudensaaajaa) ja 13-130 miljoonan euron kustannuksiin (15 kuukautta, 500-5000 etuudensaaajaa). Laskelmat sisältävät työttömyysetuusmenojen lisäksi myös muut työntekijän ja perheen etuudet. Kustannuslaskelmat ovat suuntaa-antavia ja sisältävät suuria epävarmuuksia.

Muiden jäsenvaltioiden kannat:

Viisi jäsenvaltiota on kannattanut yleistä kolmen kuukauden eksportointiaikaa rajan yli työskenteleville. Muutama jäsenvaltio on ollut sillä kannalla, että asuinmaan pitää edelleen maksaa etuus rajan yli työskenteleville.

Kahdeksan jäsenvaltiota on kannattanut työskentelymaan maksuvastuun periaatetta. Lisäksi muutamat maat ovat kannattaneet vähintään kuuden kuukauden eksportointiaikaa. Monet maat eivät ole ilmaisseet kantaansa eksportoinnin pituuden maksimiajasta.

Ennakoilmoitus

Euroopan parlamentin aloitteesta kolmikantaneuvotteluissa on keskusteltu täytäntöönpanoasetuksen 15 artiklan sanamuodon muuttamisesta siten, että työntekijän lähettämisestä tulisi tehdä ennakoilmoitus. Jäsenvaltiot ovat tuoneet esiin poikkeuksia laajaan ennakoilmoitusvelvollisuuteen, jotta se ei muodostuisi vapaan liikkuvuuden ja palvelujen tarjoamisen esteeksi.

Puheenjohtajan neuvottelumandaatti sisältää kahden tason lähestymistavan poikkeuksiin:

(1) Poikkeus koskien työmatkoja, jotka liittyvät työnantajan liiketoiminnan intresseihin, kuten konferenssit, liiketapaamiset, koulutukset. Työmatkojen määritelmää olisi edelleen muotoiltava oikeudellisen selkeyden saavuttamiseksi.

(2) Lyhytaikaista työskentelyä koskeva yleinen poikkeus. Koska ennakoilmoituksen vaatiminen hyvin lyhytaikaisille matkoille on suhteettoman työlästä ja haittaa henkilöiden vapaata liikkuvuutta ja palvelujen tarjoamista, pakollisen ennakoilmoituksen ulkopuolelle rajataan joko lyhytaikainen toiminta tai toistuvat lyhytaikaiset työskentelyjaksot, joiden kokonaiskesto ei ylitä tiettyä työpäivien lukumäärää viiteajanjaksolla.

Suomi katsoo, että poikkeusta ennakoilmoituksesta voidaan käsitellä näillä kahdella tasolla. Eli toisaalta sitä, että poikkeus koskisi työmatkoja, jonka käsite tulisi tarkemmin määritellä, sekä toisaalta sitä, että poikkeukselle tulisi aikaan sidottu määritelmä.

Se, onko kyseessä lähettäminen vai useassa maassa työskentely, ei ole aina selvää työnantajille ja tilanne arvioidaan viime kädessä sosiaaliturvalaitoksessa. Näin ollen olisi selvempää, että yhden

työnantajan tilanteissa olisi aina ennakkoilmoitusvelvollisuus muiden kuin erikseen määriteltujen poikkeusten osalta.

Suomi katsoo, että digitaalisten keinojen selvittäminen ennakkoilmoituksen tekemiseen on välttämätöntä.

Muiden jäsenvaltioiden kannat:

Yhteensä 15 jäsenvaltiota on tuonut esiin tarvitsevansa lisätietoa siitä, mistä menettelystä ennakkoilmoituksesta tarkalleen ottaen on kyse ja mikä on sen suhde nykyiseen A1-todistuksen hakemismenettelyyn. Useat jäsenvaltiot ovat tuoneet esiin olevansa selkeän ilmoitusvelvollisuuden ja vähäisten poikkeuksien kannalla.

Työskentely kahdessa tai useammassa maassa

Euroopan parlamentin ehdottama eri jäsenvaltiossa tehtyä työaikaa koskeva kriteeri on osoittautunut ongelmalliseksi työnantajan kotipaikan tai toimipaikan määrittämisessä tilanteessa, jossa työskentely tapahtuu kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa. Kriteeri tulisi sovellettavaksi tilanteissa, joissa työntekijä ei tee huomattavaa osaa työstään asuinmaassa, jolloin työntekijään sovellettava sosiaaliturvalainsäädäntö ratkaistaan työnantajan kotipaikan mukaan. Kriteeriä on erittäin vaikeaa, ellei mahdotonta, toimeenpanna laitoksissa. Jäsenvaltioiden lähtökohtana on poistaa tämä kriteeri arvioinnista ja saavuttaa samat tavoitteet postilaatikkoyritysten toiminnan tunnistamisessa muiden kriteerien kautta.

Muiden jäsenvaltioiden kannat:

Jäsenvaltiot ovat olleet varsin yksimielisiä siitä, että työaikaa koskevaa kriteeriä on käytännössä mahdotonta toimeenpanna. Uusia korvaavia kriteerejä ei ole esitetty.

Muut luvut ja kohdat, joiden osalta neuvottelut on saatu päätökseen

Sosiaaliturva-asetusten muuttamisen tavoitteena on helpottaa työvoiman ja henkilöiden liikkuvuutta, varmistaa oikeudenmukainen kohtelu liikkuville työntekijöille sekä tarjota paremmat välineet jäsenvaltioiden viranomaisten yhteistyötä varten. Kysymys ei ole sosiaaliturvajärjestelmien harmonisoinnista, vaan järjestelmien yhteensovittamisesta. Säännösten muuttamisen tarkoitus on samalla nykyaikaistaa voimassa olevia sääntöjä ja varmistaa, että ne ovat oikeudenmukaisia, selkeitä ja helpompia toimeenpanna. Tavoitteena on lisäksi parantaa kansallisten viranomaisten keinoja torjua etuuksiin liittyviä väärinkäytöksiä ja petoksia sekä turvata tiiviimpi yhteys sosiaaliturvamaksujen ja etuuksien saamisen välillä, jotta jäsenvaltioiden taloudellinen taakka jakautuisi tasapuolisesti. Komission ehdotus keskittyi muutoksiin seuraavilla kuudella alueella (i) Ei-aktiivien liikkumisvapauttaan käyttäneiden henkilöiden oikeuteen eräisiin etuuksiin, (ii) sovellettava lainsäädäntö, (iii) pitkäaikaishoitoetuudet, (iv) perhe-etuudet, (v) työttömyysetuudet ja (vi) sekaiset muutokset.

1) Perhe-etuudet

Suomen kannalta keskeinen muutos olisi lasten hoidon ajalta ansionmenetystä korvaavien perhe-etuuksien käsittely yksilöllisinä oikeuksina eli niihin ei olisi johdettuja oikeuksia. Komission, neuvoston ja parlamentin näkemykset ovat tältä osin olleet yhteneväiset.

Kolmikantaneuvotteluissa on hyväksytty myös neuvoston yleisnäkemyksessä ollut nk. kahden korin yhteensovittamisperiaate, jolla kodifioitiin unionin tuomioistuimen ratkaisu C-347/12 Wiering. Kahden korin periaate merkitsee, että jäsenvaltioiden erilaisten perhe-etuuksien huomioimiseksi tehdään ero kahden eri perhe-etuuskategorian välillä. Perusasetuksen 68b artiklan 1 kohdan mukaan luetteloidaan uuden XIII liitteen 1 kohdassa tällaiset yksilölliset lasten hoidon ajalta ansionmenetystä korvaavat perhe-etuudet. Suomi ilmoittaa luettelossa vanhempainrahan. Liitteen XIII 2 osassa on mainittuna ne jäsenvaltiot, jotka myöntävät nämä etuudet täytenä. Suomi on tässä luettelossa.

2) Yhdenvertainen kohtelu

Yhdenvertaista kohtelua koskevaan nykyiseen 4 artiklaan ei tehdä muutoksia. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön, joka koskee yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja ns. liikkuvuusdirektiivin (2004/38/EY) välistä suhdetta (C-140/12 Brey, C-133/13 Dano, C-67/14 Alimanovic, C-299/14 Garcia-Nieto ja C-308/14 komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta) viitataan johdantokappaleissa ja todetaan tarve kunnioittaa tätä oikeuskäytäntöä.

Kolmikantaneuvotteluissa on lisätty johdantoon kirjaus, jossa todetaan, että jäsenvaltioiden tulisi varmistaa, ettei työvoiman ulkopuolella olevien henkilöitä estetä täyttämästä liikkuvuusdirektiivissä edellytettyä sairausvakuutusvaatimusta heidän liikkueensa unionin alueella. Asuinmaan tulisi sallia näiden henkilöiden osallistuminen suhteellisuutta noudatettavien maksuina sairautensa varalta olevaan järjestelmään, jos he muutoin eivät täytä kansallisia ehtoja järjestelmään kuulumiselle. Neuvoston yleisnäkemyksessä vastaava kirjaus komission ehdotuksesta poistettiin epäselvänä. Tämä ei ole kuitenkaan Suomen kannalta olennainen.

3) Pitkäaikaishoitoetuudet

Pitkäaikaishoitoetuus määritellään asetuksen 883/2004 1 artiklassa. Pitkäaikaishoitoetuudella tarkoitetaan raha- tai luontoisetuutta, jonka tarkoitus on vastata sellaisen henkilön hoidontarpeeseen, joka tarvitsee apua toiselta henkilöltä päivittäisiin toimintoihin ja henkilökohtaisen itsemääräämisoikeuden tukemiseen pitkän ajan kuluessa. Myös sellaiset etuudet, jotka tässä tarkoituksessa maksetaan apua antavalle henkilölle, luetaan pitkäaikaishoitoetuksiin.

Asetuksen 883/2004 3 artiklassa pitkäaikaishoitoetuus kirjataan sosiaaliturvan alaksi sairausetuuksien rinnalle. Pitkäaikaishoitoetuutta ei lueta sellaisiin etuuksiin, joiden saaminen rinnastuu työskentelyyn.

Sosiaaliturvan yhteensovittamisen hallintotoimikunnan tulee 33a artiklan 1 kohdan mukaan laatia luettelo pitkäaikaishoitoetuksia koskevan määritelmän mukaisista jäsenvaltioiden etuuksista kuultuaan työmarkkinaosapuolia. Luettelossa eritellään luontoisetuuksina ja rahaetuuksina myönnettävät etuudet sekä myös hoivan antajalle myönnettävät etuudet. Työmarkkinaosapuolten kuuleminen on lisätty kolmikantaneuvotteluissa parlamentin kanna mukaisesti.

Kolmikantaneuvotteluissa on pitäyditty neuvoston yleisnäkemyksen mukaisessa unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön kodifioimisessa status quon säilyttäen. Kolmikantaneuvotteluissa on lisätty komission velvoite arvioida pitkäaikaishoitoetuksien yhteensovittamista kolmen vuoden kuluttua asetusten voimaantulosta.

4) Työttömyysetuudet

i. Yhteen laskeminen

Kausien yhteen laskemista varten ehtona on, että henkilö on täyttänyt yhden kuukauden yhtäjaksoisen työskentely-, vakuutus- tai itsenäisen ammatinharjoittamisen kauden. Nykyisessä asetuksessa tällaista aikarajaa ei ole lainkaan. Yhden kuukauden aikaraja on yhteensopiva Suomen kansallisen lainsäädännön kanssa, koska Suomen työttömyysturvalainsäädännössä edellytetään neljän viikon työskentelyä toisen jäsenvaltion kausien huomioon ottamiseksi työssäoloehdossa.

Jollei kuukauden aikaraja täyty viimeisessä työskentelymaassa, on edellinen työskentelymaa vastuussa työttömyysturvasta edellyttäen, että siellä täytetty kausi on vähintään kuukauden pituinen. Jos tämäkään ehto ei täyty, toimivaltaiseksi valtioksi tulee viimeisin työskentelyvaltio.

ii. Eksportointi

Työttömyysetuuksien maastavientioikeutta pidennetään nykyisestä kolmesta kuukaudesta kuuteen kuukauteen, kuitenkin enintään etuuskauden päättymiseen saakka. Eksportointijaksoa voidaan kuitenkin pidentää etuuskauden loppuun saakka toimivaltaisen laitoksen päätöksellä.

5) Sovellettava lainsäädäntö

Lähetettyjä työntekijöitä koskevaa 11 artiklaa tarkennetaan siten, ettei lähetetty työntekijä saa korvata toista palkattua työntekijää, joka on aikaisemmin lähetetty tämän artiklan perusteella tai yrittäjää, joka on lähetetty yrittäjiä koskevan säännöksen perusteella. Lähetämisen enimmäisaika säilyy 24 kuukauteen. Jos lähetetty työntekijä komennuksen aikana keskeyttää työskentelynsä, hänen tilalleen lähetetyn ja ensiksi mainitun työntekijän työskentelyn kesto ei saa ylittää 24 kuukautta.

Asetuksen 13 artiklaan otetun uuden säännöksen mukaan tilanteessa, jossa työntekijä tai yrittäjä samanaikaisesti työskentelee yhdessä jäsenvaltiossa ja saa työttömyysetuutta toisesta jäsenvaltiosta, kuuluu sen jäsenvaltion lainsäädännön alaisuuteen, josta hän saa työttömyysetuutta.

Asetuksen 76a artiklan mukaan komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä lainvalintasäännösten toimeenpanosta.

Täytäntöönpanoasetuksen 987/2009 1 artiklassa määritellään petos. Petoksella tarkoitetaan kaikkia tahallisia tai tahattomia toimia tai laiminlyöntejä, joiden tarkoitus on saada sosiaaliturvaetuksia tai välttää sosiaalivakuutusmaksujen maksaminen vastoin kyseisen jäsenvaltion, perusasetuksen tai täytäntöönpanoasetuksen säännöksiä.

Täytäntöönpanoasetuksessa on säännökset menettelyistä siinä tapauksessa, ettei lähetetyn työntekijän todistuksen täyttämiseksi on puutteita tai herää epäily todistuksen pätevyydestä. Lähetävällä valtiolla asetetaan määräajat vastata työskentelyvaltion todistuksen todentamista koskeviin pyyntöihin. Erityisesti todistusten kyseenalaistamisprosessiin ja laitosten väliseen yhteistyöhön on tullut kompromissiviilauksia, jotka ovat jossain määrin epäselvyyttä lisääviä. Pääasia on kuitenkin yhteistyön lisääminen ja nopeuttaminen, joka on erittäin hyvä asia.

Kyseenalaistamiset ja lisätietojen tarjoamisvelvoitteet on sidottu sattumanvaraisen tuntuisesti 30 päivään ja joiltakin osin 35 päivään. Useat jäsenvaltiot tuskin pystyvät tosiasiallisesti kumppaankaan määräaikaan, kun esimerkiksi poikkeuslupapyyntöön vastauksen saaminen voi todellisuudessa kestää vuoden.

Täytäntöönpanoasetuksen 987/2009 artiklassa 20, uudessa kohdassa 4 on kuitenkin todettu, että jos henkilö ei esitä todistusta työskentelymaassa, työskentelymaan laitos (relevant institution) voi kysyä tietoa sovellettavasta lainsäädännöstä lähtömaasta. Vastaus tulee antaa 35 päivässä ja jos todistus annetaan, sillä on takautuva vaikutus. Jos vastausta/todistusta ei anneta 35 päivässä, työskentelymaa voi toimia kuin todistusta ei olisi. Eli käytännössä siis sovellettaisiin työskentelymaan lainsäädäntöä. Tämä on hyvin epäselvä kohta ja tulee aiheuttamaan ainakin aluksi suuria haasteita soveltamiskäytännössä sekä hallinnolle että työnantajille ja työntekijöille. Hallintotoimikunta antanee tulkinnan säännöksen soveltamisesta mahdollisimman pian.

6) Sekalaiset muutokset

Perintää ja takaisinperintää koskevia täytäntöönpanoasetuksen artikloja komissio ehdotti muutettavaksi seuraamaan verodirektiivin 2010/24/EU säännöksiä. Neuvoston yleisnäkemyksessä tehtiin useita tarkennuksia. Kolmikantaneuvotteluiden muutokset ovat teknisiä.

Tietosuoja- ja tietojenvaihdon osalta komissio on ehdotuksessaan ottanut huomioon voimaan tulleen yleisen tietosuoja-asetuksen. Neuvoston yleisnäkemyksessä määräyksiä tarkennettiin muun muassa Suomen kantojen mukaisesti. Merkittävä muutos on muun muassa oikeusperustan luominen virheiden ja väärinkäytösten estämiseksi tehtävälle tietojen massa vertailulle (nk. data matching). Kolmikantaneuvotteluiden tulos nojautuu neuvoston yleisnäkemykseen.

EU:n oikeuden mukainen oikeusperusta/päätöksentekomenettely

SEUT 48 artikla sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittaminen työntekijöiden vapaan liikkuvuuden toteuttamiseksi. Ehdotukset käsitellään tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä ja neuvostossa hyväksymisestä päätetään määräenemmistöllä.

Kansallinen valmistelu

Kansallisesti neuvottelutilannetta on käsitelty säännöllisesti EU-jaostossa 27 sekä asianomaisten ministeriöiden ja lainsäädäntöä toimeenpanevien sosiaaliturvalaitosten kanssa.

Eduskuntakäsittely

StVL 21/2017

Laatijan ja muiden käsittelijöiden yhteystiedot

Essi Rentola STM, essi.rentola@stm.fi, 0400 601 241

Henna Huhtamäki STM, henna.huhtamaki@stm.fi, 050 564 9504

EUTORI-tunnus

Liitteet

Viite

Asiasanat
Hoitaa

Tiedoksi
